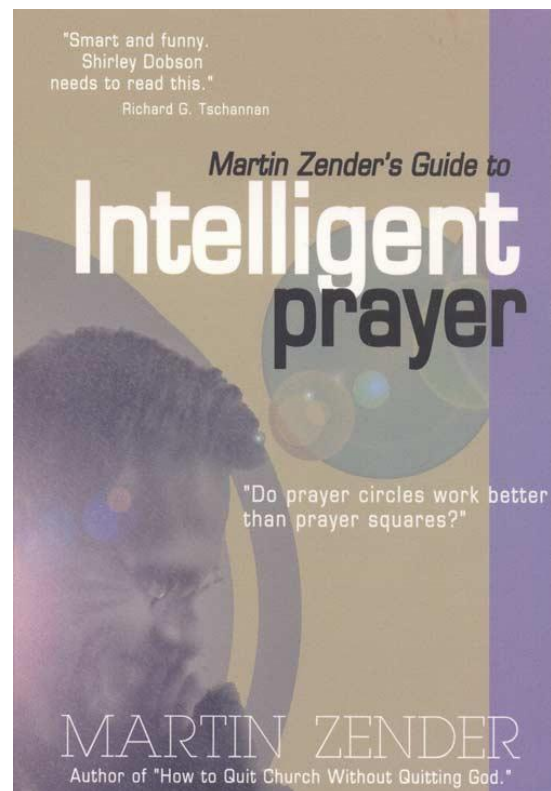

Martin Zenders Gids naar
**Intelligent
gebed**

**“Werken gebedskringen
beter dan gebedshoeken?”**

Vertaald door:
Anke Pronk-Waterlander

MARTIN ZENDER

“Martin Zenders gids naar Intelligent Gebed”

(oorspronkelijke titel: Martin Zender’s Guide to Intelligent Prayer)

©2004 door Martin Zender

Nederlandse vertaling: Anke Pronk-Waterlander – 2011

Nederlandse vertaling met toestemming van Martin Zender.

Oorspronkelijke uitgever:

Starke & Hartmann

P.O. Box 6473

Canton, OH. 44706 U.S.A.

www.starkehartmann.com

1-866-866-BOOK

Voor deze digitale uitgave zijn alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag gereproduceerd worden, opgeslagen in opvraagbare systemen, of doorgegeven in welke vorm dan ook, elektronisch, mechanisch, fotokopie, of anders, zonder voorafgaande toestemming van de auteur, anders dan voorzien in copyright wetgeving in de U.S.A.

ISBN 0-9709849-4-4

Als gebed dingen zou veranderen, dan zouden we allemaal in de problemen zitten. Stel je voor hoe miljarden mensen tegelijkertijd de hemel bestormen. Stel je voor hoe God al Zijn papieren door de war gooit en Zich afvraagt wat te doen, wie te antwoorden. Stel je voor hoe God uiteindelijk oordoppen indoet en met Zijn parelwitte tanden knarst in heilige ergernis. Dit is een erger scenario dan wanneer God ons allemaal gewoon zou negeren en doorging met Zijn plan dat Hij al een hele tijd geleden gemaakt heeft toen alles kalm en vredig was en de mensheid nog niet was uitgevonden. Ik vermoed dat God Zich toen beter kon concentreren, zonder dat iedereen 'de hemel bestormde' met hun gebeden en 'doorbraken' tot het gezegende leven. Zijn plan is in ons voordeel, hoe dan ook. Dat moet je geloven, ondanks wat de geestelijkheid zegt.

Martin Zender

Je zult nooit meer op dezelfde manier bidden.

Martin Zender laat een fris geluid horen in de wereld van de Bijbelstudie. Zijn essays verschenen, met lovende kritieken, in de *Cleveland Plain Dealer*, de *Chicago Tribune*, de *Atlanta Journal Constitution* en andere kranten. Zijn boek, *How to Quit Church Without Quitting God*, heeft de levens veranderd van hen die het lazen. Als schrijver, Schriftgeleerde, humorist, spreker op conferenties en radio persoonlijkheid, propageert Zender waarheid boven traditie, kennis boven bijgeloof en duidelijke taal boven theologisch jargon. Martin is echtgenoot en vader van drie zoons

INLEIDING

De Bijbelvertaling die Martin Zender voor dit boek heeft gebruikt is The Concordant Literal New Testament (CLNT), gemaakt door A.E. Knoch. De eerste uitgave was in 1926 in Amerika. Het 'Nieuwe Testament' uit de Bijbel werd geschreven in het Grieks. Het CLNT is de meest letterlijke vertaling van de oudste, bewaard gebleven Griekse handschriften.

'Concordant' wil zeggen 'eensluidend', 'overeenstemmend'. Een concordante vertaling beoogt een één-op-één vertaling te zijn. Eén woord in de grondtekst met één vertaalwoord weergeven.

Een soortgelijke vertaling is in het Nederlands gemaakt door W. Janse en alleen beschikbaar via internet: www.schriftwoord.nl .

Meer informatie over Martin Zender is te vinden op zijn eigen (Engelstalige) website: www.martinzender.com .

Voor mijn vrouw,
die hoe dan ook
van me houdt.

‘En *dit* is de vrijmoedigheid,
die wij tegenover Hem hebben, dat Hij,
indien wij iets bidden naar zijn wil,
ons verhoort.’

– *Johannes 5: 14*

In het oorspronkelijke boek speelt onderstaand verhaal zich af in en nabij de stad Toronto in Canada en worden er plaatselijke bekendheden bij name genoemd. Om geen afbreuk te doen aan de essentie van het verhaal heb ik de scene verplaatst naar Nederland – De vertaalster.

Er was eens een zekere gebedsstrijder genaamd Wouter (het is een volkomen verzonnen naam; ik heb hem net bedacht; zijn echte naam is Hans) die wenste dat God een bepaalde onheilige gebeurtenis zou voorkomen, namelijk een plaatselijke parade voor homo rechten die voor de komende zaterdag gepland stond (Wouter woonde in Utrecht). En dus verschanste Wouter zichzelf in zijn slaapkamer, trok de gordijnen dicht, knielde neer en benaderde de Godheid op de volgende, klagende manier:

‘God, als-tu-blijft, laat het regenen.’

‘Nee,’ zei God van ergens hoog boven de Domtoren.

Wouter was verbluft over Gods directheid. Vergetende dat hij het tegen de Schepper van het Heelal had, ging Wouter verder met: ‘Waaróm niet?’ (In vroeger dagen zou God misschien een gat in Utrecht hebben geopend en de brutale Wouter zou zijn opgeslokt door één van de grachtenkelders, of doorgespoeld zijn naar het IJsselmeer, maar die dag zei God):

‘Er zijn niet genoeg van jullie die er voor bidden.’

‘Hoeveel hebben we er nodig?’

‘Honderd-vier-en-veertig-duizend is een mooi aantal,’ antwoordde God. ‘Ik hou van dat getal.’

‘Nou, we hebben er twaalf.’

Het bleef een ogenblik stil en dat herhaalde zich zeven keer. Wouter begon zich af te vragen of hij de verbinding had verloren; hij begon zich af te vragen of hij op één of andere manier de Vader van het Al had beledigd. Hij stond op het punt te vragen, ‘God?... God?...’ toen de daverende, hemelse stem opnieuw klonk:

‘Hm. Zal iedereen zijn ogen gesloten houden?’

‘Absoluut!’ riep Wouter, opgelucht.

‘En hoe zit het met gezichtsuitdrukkingen?’

‘Oh, da’s een makkie.’ En dat was ook zo. Velen in Wouters gebedsgroep zagen er biddend uit alsof ze aan gewichtheffen deden!

‘Ik wil op z’n minst één persoon zien die kreunt en hevig zweet,’ zei God op Zijn meest boze, meest eisende toon.

Wouter lachte hardop. ‘Dat zou Bert kunnen doen.’

Als God verbluft was door Wouters snelle, luchtige reactie, dan liet Hij het niet blijken. ‘Gaan jullie elkaars handen vasthouden?’

‘Wat denkt U zelf?’ zei Wouter, de woorden haast zingend.

‘Ik hou van handen vasthouden,’ zuchtte God.

‘Weet ik toch.’

‘Mannetje-vrouwtje, mannetje-vrouwtje’ dreunde God, Zijn angst-aanjagende imago herstellend en Wouter bevend weer op zijn plaats zettend. ‘En geen geflikflooi!’

'Ja, Heer!'

'Wanneer hebben jullie het nodig?'

'De regen bedoelt U?'

'Nee, de sleutel tot Atlantis. Natúúrlijk de regen.'

'Zaterdag, Heer.'

'En waarom? Is er droogte? Een bosbrand? Wat gebeurt er daar beneden?'

'Er wordt hier een homoparade gehouden op zaterdag. Flikkers nemen de wereld over.'

'Hm. Nou snap Ik het. Waar zit je ook alweer?'

'Utrecht.'

'Natuurlijk. Hm. Nou, zaterdag wordt problematisch.'

'Wát?' Wouter begon weer te dreinen, niet dat hij ooit echt gestopt was. 'Waaróm dan?'

'Hou op om Me op die manier aan te spreken!' eiste God. 'De Baptisten houden een picknick in Nieuwegein. Gesnopen?'

Wouters respect voor de Godheid schommelde heen en weer, terwijl hij klaagde: 'Wat heeft dat er verdorie nou mee te maken!'

God had boos kunnen worden en de Domtoren kunnen verpletteren, maar Hij dacht dat de volgende informatie meer effect zou scoren: 'Oh, niks, behalve dan dat de Baptisten Mij vurig verzoeken dat het *niet* zal gaan regenen. *Vurig*. Er gaat een geweldige kracht uit van Nieuwegein. Ze hebben een boek gekocht over vurig bidden. Gekocht via de EO. Het heet: *Vurig Bidden Kunt U Leren*. Ik voel me zwak worden.'

'Maar U bent nú toch nog niet zwak?'

'Nee, nog niet. Ze kijken alleen nog maar naar de leuke omslag en ze lezen de vele aanbevelingen op de achterflap, geschreven door voor-aanstaande theologen.'

'Alstublieft, God. Kunt U me zeggen hoeveel van de Baptisten er bidden dat het niet zal gaan regenen?'

'Ja, dat kan ik. Honderd-en-zeventien zielen tot dusver.'

'We zijn verloren,' jammerde Wouter.

God lachte luid. 'Het handen vasthouden zal je helpen, jammerplank.'

'U bedoelt dat de Baptisten geen handen vasthouden?'

God stond perplex.

Wouter probeerde in gedachten te houden hoe groot God was. 'Hoe zal dit ons kunnen helpen? Kunt U me dat uitleggen?'

'Je bent nieuwsgierig en brutaal, maar Ik hou wel van de manier waarop je Me lastigvalt. Ik zal je een geheimpje verklappen. De enige mensen die Ik dit ooit heb verteld zijn Elia en Willem Ouweneel. Vier mensen die handen vasthouden tellen voor twintig die dat niet doen.'

'Wauw! Ik voel me vereerd, God! Wat een voordeel om dit te weten!'

'Niet doorvertellen. Ik wil de dingen graag houden zoals ze zijn.'

'U kunt op me rekenen. Dus twaalf maken... zestig. We komen nog steeds te kort.'

'En *nog* altijd twijfel je aan de macht van God; *nog* altijd heb je geloof kleiner dan een mosterdzaadje. Heb ik niet Zelf de kinderen van Israël door de Rode Zee geleid? Bert gaat kreunen en zweten. *Weet je nog wel?*'

'Tuurlijk weet ik dat nog.'

'Nou, hij telt voor vijftig mensen.'

'Wauw! Ben ik ook slechts de derde persoon die *dit* weet?'

'Nee, je bent de vierde. Ik heb het in 1983 aan Andries Knevel verteld.'

'Geweldig! Dus dat brengt ons op... honderd-en-tien. Nog steeds zeven te weinig.'

'Achtien te weinig.'

'Huh?'

'Ik krijg net elf nieuwe 'geen regen' binnen.'

Wouter zakte terneergeslagen met zijn kont op zijn hielen, daarbij zijn gebedshouding ruïnerend. 'Dan is het dus afgelopen met ons,' klaagde hij vanaf de grond.

'Niet direct. Je zou er een 'hele nacht' tegenaan kunnen gooien.

Wouter schoot weer terug in eerbiedige positie. 'Zegt U nou wat ik denk dat U zegt?'

God haalde Zijn schouders op. 'Hoe moet Ik dat weten? Wat denk je dan dat Ik zeg?'

'Ik *denk* dat U het over een nachtelijke bidstond hebt,' antwoordde Wouter.

'Nou,' zei God, 'dan denk Ik dat je inderdaad dacht wat ik zei.'

'Ik hoor dat die magisch goed werken. Moeten we allemaal deelnemen?'

'Eén telt voor zes na 22.00 uur. En één telt voor twaalf na middernacht.'

'Dus twee na middernacht brengt ons in de meerderheid.'

'Of Mijn naam is niet onuitsprekelijk voor de Joden.'

'Ik zou het samen met Rob kunnen doen.'

'Ik denk het niet, Goochem.'

'Waarom niet?' vroeg Wouter, die nauwelijks kon geloven dat de Godheid hem zojuist 'Goochem' had genoemd.

'Rob werkt rond middernacht; hij is er teveel aan gewend.'

Wouter kreunde. 'Moeten we lijden?'

'Ik heb iets met lijden. Hallo? Lees Leviticus.'

'En als Rob nou opblijft en de hele dag bidt?'

'Hallo? Nee!'

'Wacht, ik ga proberen iemand anders te vinden.'

'Ik neem genoeg met Rob overdag als hij knielt.'

'We zouden sowieso knielen.'

'En daar kom je nu mee.'

'Ik dacht dat U dat wist.'

'Eén knielende telt voor vijf staande. En jij bent de eerste die Ik dit ooit heb verteld.'

'Gaaf!'

'Gebruiken jullie gestoffeerde knielbankjes?' vroeg God.

'Die heeft onze kerk niet,' antwoordde Wouter.

'Dan telt één voor acht.'

'Ah! De lijdende factor.'

'Niet zo vlug. Je hebt een probleem. Voorganger Frits loopt naar zijn gebedsruimte.'

'Wie is voorganger Frits?'

'Nou zeg, dé voorganger van dé Baptistengemeente in Nieuwegein.'

'Maar dat is maar één man.'

'Maar hij heeft meer titels dan Ouweneel.'

'Ja, en?'

'We hebben het over doctorandus, bioloog, filosoof, theoloog, hoogleraar, docent, prediker, publicist. Heb je ooit zoveel grote en kleine lettertjes voor en achter iemands naam zien staan?'

'We gaan ten onder, is dat wat U wilt zeggen, Heer?'

'Dat zeg Ik niet.'

'Dus...'

'Hij is dik. Frits is dik. Hij heeft een zak chips bij zich.'

Wouter voelde een vleugje hoop. 'In zijn gebedsruimte?'

'Dat zeg Ik.'

'Wat kunnen we doen?'

'Jullie zouden kunnen vasten.'

'Waarom wist ik dat U dat zou gaan zeggen?'

'Ik vind het geweldig als mensen niet eten. Het maakt me nog toegeeflijker.'

'Dus hoe lang moeten we onszelf uithongeren?'

'Minstens vierentwintig uur.'

'Daar zullen we over moeten nadenken.'

'De tijd is om. Wil je nou de homo's verzuipen of niet?'

'Ja, natuurlijk, maar...'

'Dan heb Ik een toewijding nodig.'

'Ik weet het niet. Luister – wat wilt U doen?'

God viel om, kwam overeind, ging weer tegen de vlakke, maar herstelde Zich toen voordat ook maar één van Zijn aanwezige engelen kon klapwieken en vragen wat er was gebeurd.

'Sorry,' zei God, 'maar wat vroeg je nou net, Wouter? Het klonk alsof je wilde weten wat Ik wilde doen.'

'Dat klopt.'

God streek zo wild en woest over Zijn baard dat veel van de aanwezige engelen dachten dat hij vlam zou vatten. 'Wonderbaarlijk,' zei God. 'Dat heeft niemand Me in de afgelopen tweeduizend-en-vijftien jaar gevraagd.'

'Ga weg.'
 'Zonder dollen.'
 'Nou, ik vraag het nu. Wat wilt U?'
 'Heus? Ik had regen gepland.'
 'Oh.'
 'In feite heb ik tienduizend jaar geleden al vastgelegd dat het zater-
 dag gaat regenen.'
 'Nou. Goed. Dan hoeven wij twaalfen dus niet direct...'
 'Nou niet lui worden!'
 'Oké!'
 'Uh-oh.'
 'Wat is aan de hand, Heer?'
 'De Baptisten vormen een kring.'
 'Ik hoop niet dat het een...'
 'Jawel! Het is een gebedskring.'
 'Lezen ze het boek?'
 'Hoofdstuk twaalf. Sjonge, dat gaat een hele mooie worden.'
 'Dan is het afgelopen met ons.'
 'Het spijt Me, Wouter, maar deze is echt heel, heel erg rond.'
 'Heer! Er is iets dat we kunnen doen?'
 'Niets. Ik kan nou eenmaal geen weerstand bieden tegen deze... *Ik...*
Ik word naar de kring toe getrokken!
 'God! Wacht!'
 'Zóóóó mooi rond! Help!'
 'God! Kom terug!'
 'NEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE!'

=====

Hij is uniek en wie zal Hem doen omkeren?

- Job 23: 13

“Mijn raadsbesluit zal volbracht worden.”

- Jesaja 46: 10

De Onveranderlijke van Israël zal niet liegen
 of van gedachten veranderen.

-1Samuël 15: 29

“Ik heb het ontworpen, Ik breng het ook tot uitvoering.”

-Jesaja 46: 11

Hij is geen mens, die van gedachten zou kunnen veranderen.

- 1Samuël 15: 29

“Want Ik, de HEERE, verander niet.”

- Maleachi 3: 6

Want de HEERE van de legermachten heeft het besloten,
wie zou het dan verijdelen?

- Jesaja 14: 27

“Al wat Mij behaagt breng Ik tot stand.”

- Jesaja 46: 10

Wat Zijn ziel verlangt, dat zal Hij doen.

- Job 23: 13

“Ik ben God, en er is er geen als Ik,

Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn.”

- Jesaja 46: 9-10

Als Zijn hand is uitgestrekt, wie zou die dan afwenden?

- Jesaja 14: 27

“Is Mijn hand zo kort dat hij niet kan verlossen?”

- Jesaja 50: 2

Dit zijn maar een paar van de verzen die aantonen dat God het universum regeert zonder menselijk geflikflooï. Pak er een stoel bij en lees deze verzen nogmaals. Als je al zit, ga er dan bij liggen; alles komt goed. God luistert naar iedereen, maar Hij handelt overeenkomstig Zijn eigen voorbeschikte weg, een weg die onze wegen nietig en primitief doet lijken. Wat is gebed eigenlijk? Laten we eerst met een paar woorden zeggen wat gebed niet is.

Gebed is niet de hand die Gods hand stuurt.

Wat is het wel? Gebed is het verlangen dat Gods wil gedaan zal worden.

De schrijvers van het Nieuwe Testament schreven en spraken in het Grieks. Het woord dat zij gebruikten om communicatie met de Godheid te beschrijven (het Griekse woord dat vertaald is met ‘gebed’) was *proseuche*. De mensen van het Nieuwe Testament hebben nooit gebeden. Zij *proseuche-den*. Wat betekende dit woord voor hen? Goeie vraag. Die heeft niemand gesteld in de afgelopen tweeduizend-en-vijftien jaar.

Proseuche is een driedelig woord. Het voorvoegsel *pros* betekent TOT, *eu* betekent GOED en de rest van het woord betekent HEBBEN.

Gebed is dus letterlijk TOT-GOED-HEBBEN. Tot wiens goed-hebben? Denk aan tot wie je bidt. Je bidt tot God. Dus volgens de bouwstenen van dit woord is gebed datgene wat het goed-hebben van God bevordert, met andere woorden: 'Uw wil geschiede.'

Maar hoeveel mensen bidden op deze manier? De meesten willen dat hun eigen wil zal geschieden, niet die van God. (Sommige mensen denken zelfs – luister goed – dat hun wil de wil van God *is*.) Dat wil zeggen: zij willen hun eigen goed-hebben. Wat gebeurt er als menselijk goed-hebben botst met de goddelijke variant? Als je ook maar een ietsepietsje van de grootheid van God begrijpt, dan weet je het antwoord al.

God wint.

Zou je echt willen dat het anders was? Zou je de druk en de gevolgen kunnen dragen van een God Die handelt naar jouw grillen? Hier is geruststellend nieuws: Steeds wanneer een menselijke wil tegen de goddelijke wil ingaat en opbotst, dan zal de menselijke wil genadiglijk verliezen. Misschien moet ik dit winst noemen. God weet het beste wat we allemaal nodig hebben. Dit komt doordat Hij een tikkeltje slimmer is dan wij zijn. Is dit een openbaring? Voor sommigen wel.

Doet God altijd wat het beste is voor de mensheid? Het antwoord is: Ja. Aangezien Hij een welwillende God is, is Zijn goed-hebben het beste voor iedereen. Daar lijkt het niet altijd op, dat besef ik. Hoe kan God het beste voor je doen als je sterft aan kanker? Als je kind ziek is? Als je wederhelft je net verlaten heeft? Ik weet het niet, maar Hij doet het wel. Het is een kwestie van vertrouwen. Omdat God GOD is en omdat God liefde is, moet Hij weten wat Hij doet en moet het meewerken tot het uiteindelijk goede voor iedereen; 'uiteindelijk' is hier het sleutelwoord. Het zal op de lange duur het beste zijn.

Op de korte termijn doet God moeilijke dingen en daar weet ik alles van. Ik haat dit leven soms, dus denk maar niet dat jij het monopolie bezit op zonde en/of ontmoediging. In mijn kwellingen schreeuw ik naar God als de pijn te zwaar wordt. Ik heb zelfs Zijn bemiddelende plannen voor mijn leven hardop vervloekt. Dus als ik nog niet door de bliksem ben getroffen – en dat ben ik niet – dan moet jij een relatief zorgeloos leven kunnen leiden. Ik hou van God, maar ik baal gewoon af en toe van Zijn werkwijze. Kan ik aan jou bekennen dat ik zelfs dingen naar de Almachtige heb gegooid? Oké, dan niet. Maar het is moeilijk om het universum op je schouders te nemen, nog moeilijker om de Godheid te raken met een dennenappel. Als ik de keus had dan zou ik de makkelijkste weg voor mezelf kiezen. Dus God zij dank dat ik niet de keus heb. Ik weet niet wat goed voor me is. Ik ben als het kind dat zou bidden om chocoladekoekjes en een Magnum als avondeten. Maar God zorgt ervoor dat ik mijn broccoli eet. Als ik klaar ben met klagen, hou ik uiteindelijk mijn mond, ga zitten en trek mijn schepseljas weer aan.

Het is veel rustgevender op deze manier.

Ondanks hoe alles er nu voorstaat, heb ik geleerd om God te vertrouwen. Er gaat iets geweldigs gebeuren dat elk slecht ding zal rechtvaardigen. Ik weet dat dit waar is.

Wetende dat God uiteindelijk mijn verwachtingen zal overtreffen, kan ik datgene wat er voor mij vaak uitziet als hopeloze chaos min of meer verdragen. Maar niets ervan is hopeloze chaos; daar lijkt het alleen maar op. God is niet de auteur van chaos.

Ik heb over gebed geleerd op de moeilijke manier. Nadat ik 1) brabbelde als een baby, 2) faalde in het overtuigen van God om mijn grillen uit te voeren, en 3) me afvroeg wat er fout ging (Ben ik niet geestelijk genoeg? Had ik langer moeten bidden? Had ik misschien niet die dennenappel naar Hem moeten gooien?), kwam ik er eindelijk achter dat er maar één God is en dat ik Hem niet ben. Deze openbaring werd op de voet gevolgd door de gedachte dat God een geweldig plan heeft dat aan het eind volmaakt zal blijken te zijn, ondanks dat het tussenliggende hartzeer me aan het huilen zal maken. Maar wanneer Zijn plan volbracht is zal ik zeggen: 'U bent een genie, God, en een rechtvaardige Vader. Nu begrijp ik waarom U deed wat U deed. Toen leek het nergens op, maar nu is het heel zinvol, omdat dit is waar U naartoe werkte. Het spijt me dat ik zoveel lelijke dingen heb gezegd, maar ik was toen een zwak mens en U moet toegeven dat U heel wat heerlijkheid buiten het bereik van mijn waarneming hebt gehouden.'

En God zal zeggen: 'Ik geef het toe. Rustig maar. Je had sowieso niet met de heerlijkheid kunnen omgaan. Ik heb je gemaakt zoals je was en het hield je nederig, niet waar? Het hield je zwak, toch? Oké. Dus hoeveel tijd heb je verknoeid met bezorgd zijn? Waardoor dacht je dat Ik boos op je zou zijn nadat Ik Mijn Zoon had gestuurd om jou voor Mij te vertegenwoordigen?'

Martin

Als gebed dingen zou veranderen, dan zouden we allemaal in de problemen zitten. Stel je voor hoe miljarden mensen tegelijkertijd de hemel bestormen. Stel je voor hoe God al Zijn papieren door de war gooit en Zich afvraagt wat te doen, wie te antwoorden. Stel je voor hoe God uiteindelijk oordoppen indoet en met Zijn parelwitte tanden knarst in heilige ergernis. Dit is een erger scenario dan wanneer God ons allemaal gewoon zou negeren en doorging met Zijn plan dat Hij al een hele tijd geleden gemaakt heeft toen alles kalm en vredig was en de mensheid nog niet was uitgevonden.

Hier een foto van de dennenappel die ik naar God gooide. Ik miste.

Ik vermoed dat God Zich toen beter kon concentreren, zonder dat iedereen 'de hemel bestormde' met hun gebeden en 'doorbraken' tot het gezegende leven. Zijn plan is in ons voordeel, hoe dan ook. Dat moet je geloven, ondanks wat de geestelijkheid zegt.

Dit is Gods plan:

God staat ons toe om het geheim van Zijn plan te kennen en dit is het: Hij heeft Zich lang geleden voorgenomen in Zijn soevereine wil dat de hele menselijke geschiedenis in Christus zou worden samengevat, dat al wat bestaat in de hemel of op aarde zijn volmaaktheid en voldoening moet vinden in Hem.

- *de Apostel Paulus, Efeziërs 1: 9-10*

Hier is het nog een keer, op een andere plaats:

Christus is het zichtbare beeld van de onzichtbare God... Het was in Hem dat de volheid van God verkoos te leven en door Hem heeft God Zich voorgenomen om alles op aarde en alles in de hemel met Zich te verzoenen, vrede makend door Christus' dood aan het kruis.

- *de Apostel Paulus, Kolossenzen 1: 15, 19-20*

Ik weet dat deze twee verzen zojuist een stuk of wat Christelijke geloofsbelijdenissen hebben verwoest en ik geef toe dat ik het heerlijk vind wanneer zoiets gebeurt. Als belijdenissen botsen met Schriftuurlijke waarheid, dan zeg ik: weg met de belijdenissen. Twee van de zojuist verwoestte belijdenissen zijn eindeloze marteling en eeuwige dood voor alle buitenkerkelijke zondaars. Als je óf in eindeloze marteling gelooft, óf in eeuwige dood, dan kun je niet geloven dat God het grote plan zal waarmaken dat hierboven uiteengezet werd. Want hoe kan jouw dierbare, die eindeloos gemarteld wordt, de uitwerking zijn van een almachtig, heerlijk plan? Hoe zou het op één lijn kunnen staan met deze twee Schriftgedeelten?

Ik denk dat veel van mijn lezers misschien wel verward zijn in gedachten met betrekking tot gebed die uitgaan van bepaalde, afschuwelijke dingen over God die gewoon niet waar zijn. Om te beginnen heb je God niet vertrouwd. Hoe kun je Hem vertrouwen als je gelooft dat Hij zo gek is dat Hij iemand voor eeuwig zou laten branden in de orthodoxe versie van de hel? Hoe *kun* je bidden voor Gods goed-hebben, als daar misschien bij inbegrepen is het sturen van je geliefde, je dochter, je zoon of je moeder naar een eeuwigheid van marteling?

God heeft duidelijk een probleem met Zijn humeur waardoor Hij mensen buiten proporties straft voor hun zonde. En dat nog wel nadat Hij vermoedelijk een volmaakt offer voor die zonde stuurde.

Geen wonder dat je God niet genoeg hebt vertrouwd om voor Zijn goed-hebben te bidden. Ergens in je achterhoofd is God niet te vertrouwen en onberekenbaar. Kun je dit toegeven? Diep van binnen heb je Hem beschouwd als een kort aangebonden, angstaanjagende Godheid. Je had niet de moed om Hem in alle eerlijkheid te overdenken of om hardop een tegengestelde mening tegen Hem te uiten. Misschien ben je nog niet zo onreligieus als ik ben. Of misschien ben je een koordirigent. Maar deze overdenkingen van Gods karakter zitten diep in je ziel stevig verankerd. En dus heb je gebeden, gebeden en gebeden voor *jouw* goed-hebben omdat zelfs jij niet iemand voor eeuwig zou martelen, zelfs geen McDonald's caissière. Dus moet jij veel bedachtzamer en liefdevoller zijn dan God. Hierdoor heb je jezelf gebed toevertrouwd en niet God.

Maar wanneer er eenmaal waarheden over God tot je verstand doordringen, zul je in staat zijn om beter te begrijpen wat Hij doet en zul je ophouden met jezelf te vertrouwen. Niet dat je in extase zult zijn over alles wat God doet, maar je zult niet zo gauw je verstand en je vrede verliezen. Je zult nog steeds huilen, maar je zult intelligent huilen en niet met zoveel wanhoop en angst.

Martin

Sommige mensen weten niet wat goed voor hen is.

Hoi.

Ongeveer 23 jaar geleden dacht ik dat ik met een meisje, genaamd Erica, wilde trouwen. Erica had niet alleen een geweldige persoonlijkheid, zij had ogen als Bette Davis en verschillende kenmerken van Jean Harlow. Ik dacht dat Erica en ik ten minste vijf kinderen zouden hebben en wat zou ik daar altijd van genieten. Ik bad en bad tot God om te mogen trouwen met Erica. Maar God brak mijn hart door Erica te laten trouwen met Edward. (*Edward, nota bene.*)

Daarna kwam ik Melody tegen. En toen ik haar ontmoette zei ik tegen God: 'God, U bent een genie. U had al die tijd een betere voor me op het oog. Dank U wel voor het niet beantwoorden van mijn egoïstische gebed.' En God glimlachte en zei: 'Kom je daar nu pas achter?' En ik zei: 'Tja, ik ben van de langzame leerschool.' En God zei: 'Ik weet beter dan jij wat je nodig hebt. Mijn uitzicht is zoveel beter dan het jouwe.' En ik zei: 'Bedankt dat U het overneemt en de lange termijn hanteert.' En God zei: 'Ik heb de lange termijn uitgevonden. Zou je het soms anders willen?' En ik zei heel snel: 'Nee!'

Jezus Christus is een nog veel beter voorbeeld. Hoe dichter Hij bij het kruis kwam, hoe meer Hij in paniek raakte. Hij had menselijke emoties en klieren, dus toen Hij dichterbij de kwelling van het kruis kwam – zo dicht als de nacht ervoor – schreeuwde Hij het uit en bad tot God, dat als er een andere weg was, Hij Hem zou verlossen van het vreselijke kruis:

Toen kwam Jezus met de discipelen bij een plaats, genaamd Getsémané, en Hij zei tegen hen: ‘Ga hier maar zitten, terwijl Ik daarheen ga om te bidden.’

Daarna nam Hij Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met Zich mee en er overvielen Hem vreselijke pijnen en doodsangst.

‘Mijn hart breekt met een dodelijk verdriet,’ vertelde Hij hen, ‘blijf hier en houd de wacht bij Mij.’

Toen liep Hij een stukje verder en viel voorover op Zijn gezicht en bad: ‘Mijn Vader, als het mogelijk is laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan.’

Hier moet ik zelf bij huilen. Het doet zo’n pijn om te bedenken hoezeer Jezus geleden heeft. Maar hier was een gebed. *Hier was een gebed!* En toch moest het geweldigste gebed nog komen:

‘Maar het moet niet gaan zoals Ik wil, maar zoals U wilt.’

- Mattheüs 26: 36-39

Dat was het geweldigste gebed dat ooit werd uitgesproken. Waarom zou je het gebed van Jabez bidden als je het gebed van Jezus kunt bidden? Het gebed van Jabez (1Kronieken 4:9-10) was een onvolwassen smeekbede, uitgesproken door een man die meer eigen grondgebied wilde en een relatief zorgeloos leven. God inspireerde Jabez tot dit gebed – echt waar – en God beantwoordde het. Het was het juiste gebed voor de juiste tijd, zelfs al was het onvolwassen. Er is een tijd voor onvolwassenheid. We waren ooit allemaal een baby en dat is prima. Er is niks mis met gepureerde bietjes eten, zolang je er maar niet voor altijd aan vast zit.

De reden waarom er zoveel exemplaren zijn verkocht van *The Prayer of Jabez (Het Gebed van Jabez)*, geschreven door Bruce Wilkinson, is dat het inspeelt op moderne Amerikanen met de ‘Ik-wil-een-fantastisch-leven’ geestesgesteldheid, die hunkeren naar 1) meer eigen grondgebied, 2) een relatief zorgeloos bestaan, en 3) de voldoening van dit verdiend hebben door toegewijde, dagelijkse inspanning.

COMFORT EN PERSOONLIJKE PRESTATIE OP DE EERSTE PLAATS, GEESTELIJKE VOLWASSENHEID OP DE TWEEDE PLAATS is de strijdkreet van deze generatie, vooral wanneer volwassenheid te maken heeft met minder persoonlijk grondgebied en, laten we zeggen, kiespijn.

Wil je volwassen worden in je gebedsleven? Bid dan het gebed van Jezus: 'Maar het moet niet gaan zoals Ik wil, maar zoals U wilt.'

Dit is waarschijnlijk het moeilijkste gebed om te bidden. Maar in termen van volwassenheid steekt het met kop en schouders boven Jabez uit. Het heeft alles te maken met loslaten en God vertrouwen.

Het was Gods wil dat Jezus zou sterven. Ik denk dat Jezus dat wist; maar Hij vond het gewoon niet leuk. Ik vond het niet leuk toen God mijn meisje weggripte en haar aan Edward gaf. God heeft mijn grenzen niet uitgebreid en Hij heeft ook het kwaad niet bij me weggehouden. Maar Gods wijsheid was gerechtvaardigd toen ik Melody ontmoette. En kijk eens hoe Gods wijsheid met Zijn Zoon was gerechtvaardigd toen God:

...Hem opwekte uit de doden en Hem de plaats van de hoogste eer gaf in de Hemel, hoog boven alle overheid, gezag, macht en heerschappij, en alle naam die wordt genoemd niet alleen in deze wereld maar ook in de toekomstige.

Alles heeft Hij geplaatst onder de macht van Christus

- Efeziërs 1: 20-22

God zij dank dat Jezus niet het gebed van Jabez bad.

Ooit had ik een vriend die zijn hele auto beplakt had met politieke bumperstickers. Het verbazende was dat elke kandidaat die deze knaap op zijn bumper plakte won. Zijn score was zo verbazingwekkend dat ik dacht dat hij met Tarotkaarten rommelde of dat hij net zijn *Ouija board* had opgepoetst. Uiteindelijk vroeg ik hem hoe hij het deed en hij zei: 'Ik plak de bumperstickers op *na* de verkiezingen.'

Mark Twain zei ooit: 'Toen ik een jongen van veertien was, was mijn vader zo dom dat ik hem nauwelijks om me heen verdragen kon. Maar toen ik ééntwintig was, was ik verbaasd over hoeveel hij had geleerd in zeven jaar tijd.'

Hoe langer mensen met God wandelen, hoe vaker ze hun mond houden en gaan luisteren naar hen die slimmer zijn dan zijzelf. Met hun mond dicht horen ze beter. En als ze beter horen, dan leren ze. En als ze leren, dan kopen ze de juiste bumperstickers. En als ze de juiste bumperstickers kopen, dan bidden ze en lijken ze geniaal. Of op zijn minst erg geestelijk. Want als men bidt voor wat God wil, dan gebeurt het altijd.

Altijd.

Kijk maar eens naar Elia:

Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand. Herinner je je Elia nog? Hij was net zo menselijk als wij, maar hij bad vurig dat het niet zou regenen en drieëneenhalf jaar lang viel er geen druppel op het land. Toen bad hij weer, de hemelen gaven de regen en de aarde spruitte weer uit met jong groen.

- Jacobus 5: 17-18

Elia was de jongen op de gebedsposter lang voordat Jabez een Christelijke popster werd. Maar de profeet zou alle lof wegwuiven. 'Waarom zetten jullie mij op een voetstuk?' zou Elia zeggen. Ik had geen grote 'gebedskracht'. Het enige wat ik deed was naar God luisteren.' En hij verwijst ons naar het volgende:

En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen komen, behalve op mijn woord!

- 1Koningen 17: 1

'Dat is het geheim,' zegt Elia. 'Inderdaad, ik zei het gebed, maar de informatie kwam van God. Ik stond voor de levende God en daar hoorde ik wanneer de regen zou stoppen.'

'En toen de regen weer terugkwam?' zouden wij willen weten. 'Jacobus zegt dat je opnieuw bad en de hemelen gaven regen.'

'Jacobus spreekt over gevolgen, geen oorzaken. Hij heeft gelijk. Dat is wat er gebeurde.'

Maar er was een oorzaak voor het gevolg dat Jacobus niet noemt. Het boek 1Koningen legt het uit.' En dit is wat hij met ons deelt:

En het gebeurde na vele dagen dat het woord van de HEERE tot Elia kwam, in het derde jaar: Ga, vertoon u aan Achab, want Ik zal regen geven op de aardbodem.

- 1Koningen 18: 1

'Waar was *dat* vers al die tijd?' zouden wij vragen.

'O, het was er gewoon.'

'Dus het woord van de Heer kwam eerst tot jou en *daarna* bad je?'

'Ja. Jacobus zet mij in het zonnetje. Hij zegt: 'Elia bad en de regen kwam.' Allemaal waar. Ik bad en het regende. Jacobus noemde alleen niet wat er aan vooraf ging. Hij verwees niet naar 1Koningen 18:1. God fluis-terde Zijn raadsbesluit, *daarna* bad ik. Ik ben niet geniaal, ik luister ge-woon heel goed.'

Martin

Heb je ooit dat verhaal gehoord van die buitenlandse onderzoekers die werden gevangen door inboorlingen? Deze inboorlingen waren angst-aanjagend 1) naakt, 2) met neusbotjes doorboord en 3) vastberaden van plan om zeven fotografen van *National Geographic* in hun kookpot te laten sudderen.

De onderzoekers waren doodsbenauwd, maar ze waren ook slim. Ze wisten dat er de volgende dag een zonsverduistering zou plaatsvinden, dus ze begonnen een plan uit te broeden. Ze vertelden de inboorlingen (in internationale gebarentaal): 'Jullie ons niet laten gaan, wij morgen nemen zon weg wanneer kleine wijzer op drie en grote wijzer op twaalf. Dan jullie onze kracht kennen. Dan jullie ons laten gaan.'

De inboorlingen zeiden: 'Is allemaal flauwekoel wat jullie over zon zeggen. Niemand doen dat. Wij jullie morgen *opeten*.'

Dus zeiden de onderzoekers: 'Wacht maar af, stelletje Neusbotten. Wij bewijzen morgen onze grote kracht, wanneer kleine wijzer op drie en grote wijzer op twaalf.'

En zo gebeurde het dat de onderzoekers de volgende dag, om 14.59 uur onder de zon de hoelahoep begonnen te dansen. Ze schreeuwden naar de zon in mystieke bewoordingen. Deze hoelahoep bevatte onvervalste elementen van tapdans in New Yorkse stijl met de nodige salto's daaraan toegevoegd. Hun timing in dit alles was onberispelijk omdat ze hun horloges omhadden en het artikel van Carl Sagan gelezen hadden in de *Times* van de vorige dag.

En raad eens? Zodra de ontdekkingsreizigers klaar waren met hun hoelahoep verdween de zon. Doodsbenauwd piesten de inboorlingen in hun bananenrokjes. Spoedig daarna (je zou kunnen zeggen 'onmiddellijk') lieten de inboorlingen iedereen gaan.

Advies van de dag: Zoek uit wat er gaat gebeuren en ga *dan* bidden.

Martin

Toen hij de mensen vroeg om te bidden, vroeg de apostel Paulus hen nooit om te bidden dat het niet zou regenen tijdens kerkelijke picknicks of evangelische kruisvaarten. Hij vroeg de mensen om intelligent te bidden voor zaken waarvan hij al wist dat ze gingen gebeuren. Voorbeeld: in een brief uit Rome naar zijn vrienden in Efeze schreef Paulus: 'Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie bekend te maken' (Efeziërs 6:19). Het was geen truc toen dit gebed plaatsvond omdat God tegen Paulus had gezegd, zelfs voordat hij naar Rome ging: 'Heb goede moed, want zoals u in Jeruzalem van Mijn zaak getuigd hebt, zo moet u ook in Rome getuigen' (Handelingen 23:11).

De Efeziërs hadden kunnen zeggen: 'Maar Paulus, je zei al dat het Gods plan was dat je met vrijmoedigheid zou spreken in Rome. Waarom vraag je ons nu dan om te bidden dat je met vrijmoedigheid in Rome zult spreken?' En Paulus had kunnen antwoorden: 'Het zal me gewoon goed doen om te weten dat jullie voor me bidden. En als jullie dan toch bidden, doe dat dan op een intelligente manier.'

Je zult veel plaatsen in de Schrift vinden waar gebed spannend lijkt. Op sommige plaatsen zijn er door God gegeven formules om te bidden. Als mensen op een bepaalde manier bidden, zal God iets speciaals doen. Op sommige plaatsen lijkt het of God wacht totdat mensen Hem iets vragen, Hem informeren, Hem smeken, Hem commanderen. Ik ken deze Schriftgedeelten en ik geloof ze stuk voor stuk. Maar...

Wij zien resultaten, geen oorzaken. Wij kijken door sleutelgaten, niet over de schutting. God zegt: 'Jij bidt voor *dit* en Ik zal *dat* doen.' Ja, dat geloof ik. Maar kijk bovenop het toneel en je zult zien *waarom* mensen bidden: God zet hen aan tot bidden. Hij zorgt ervoor dat ze deelnemen aan Zijn plannen. Hij fluistert Zijn plannen in hun onderbewuste en de gebeden volgen. (Dit is de reden waarom één persoon, die in harmonie met God is, beter bidt dan tienduizend zwetende 'gebedsstrijders' die niet met Hem op dezelfde golflengte zitten.) De Schrift stelt ons niet altijd op de hoogte van dit 'God-legt-het-op-je-hart' aspect, maar het is er wel altijd.

Denk je nou echt dat Gods plannen afhangen van menselijke samenwerking? Van het aantal mensen dat bidt? Van de lengte van hun smeekbeden? Denk je nou echt dat God mensen nodig heeft om Hem informatie te geven over wat er gaande is? Om Hem wakker te maken?

Ik zit dit 'God-zet-mensen-tot-iets-aan' niet zelf te verzinnen hoor. Hier is een Schriftplaats die Gods handelen openbaart. God tegen Israël:

'Op de dag dat Ik u reinig van al uw ongerechtigheden, zal Ik de steden doen bewonen en zullen de puinhopen herbouwd worden. Het verwoeste land zal bewerkt worden, in plaats van een woestenij te zijn voor de ogen van ieder die erdoorheen trekt. Dan zullen de heidenvolken die om u heen overgebleven zijn, weten dat Ik, Jahweh, Zelf herbouw wat afgebroken is en beplant wat verwoest is. Ik, Jahweh, spreek en Ik zal het doen. Zo zegt mijn Heer Jahweh: *'Opnieuw zal Ik hierom door het huis van Israël gevraagd worden om dit voor hen te doen.'*

- Ezechiël 36: 33-34, 36-37

Toen mijn kinderen klein waren zei ik altijd: 'Jullie gaan vanavond allemaal om negen uur naar bed.' Mijn zoon Aaron vroeg dan altijd: 'Hoe weet *jij* dat nou?'

God zegt: 'Ik *zal* hierom door het huis van Israël gevraagd worden om dit voor hen te doen.' En de Christenen die denken dat gebed de hand is die Gods hand stuurt, zeggen: 'Maar God, hoe weet *U* dat nou?'

Tjee, weet ik veel. Misschien weet Hij dat omdat Hij God is. Misschien weet Hij dat omdat Hij het universum en al haar bewoners bestuurt. Misschien weet Hij dat omdat Hij een geweldig plan bedacht lang voordat wij geboren werden en omdat niets daartussen kan komen. Misschien weet Hij dat omdat Hij de oorzaak is achter alle informatie en onderzoek en omdat Hij al die microfoontjes in onze oren stopt, die ervoor zorgen dat wij bidden voor wat Hij al lang besloten had dat er zou gaan gebeuren.

Maar misschien, heel misschien is God zo genadig dat Hij ons laat deelnemen in Zijn plan. Misschien geeft Hij ons gebeden om ons te betrekken bij wat Hij al gepland heeft om te doen. Misschien is Hij als de vader die zijn kind af en toe het stuurwiel van de auto laat vasthouden. Het kind rijdt! Dacht het niet. Maar hij doet wel mee.

De onwetendheid! De onwetendheid van mensen die denken: *Wij hebben God ertoe aangezet, of: Wij hebben het gezegende leven bereikt;* trotse, kleine mensen die het relatieve omarmen en het absolute negeren; die kwijlen bij het sleutelgat en nooit volwassen genoeg worden om over de schutting heen te kijken. Ik daag deze mensen uit: Word wakker uit je armzalige toestand en kijk verder dan je neus lang is. Jij zet God nergens toe aan, Hij zet jou ergens toe aan. Gebed zet God nergens toe aan. God zet aan tot gebed.

Kijk naar het totale beeld. Jij bestuurt de auto niet, jij neemt deel aan de reis. Doe je ogen open; je raakt alleen maar het stuurwiel van Gods auto aan.

Wees dankbaar dat God je überhaupt het stuurwiel laat aanraken. Maar wees niet dom. Als God naar Boston gaat dan kun je aan het stuurwiel blijven rukken tot je een ons weegt, maar je komt niet in New York. Dus ga maar rustig zitten en vraag aan God: 'Waar gaat U naartoe?' Je zult je verbazen hoe fantastisch je gebeden hierna zullen worden. De apostel Johannes zegt het heel eenvoudig en het volgende vers vat alles samen wat ik hiervoor heb gezegd:

Een gelijkenis

Gods wil is een stuk *Amtrak* spoorlijn van 72km, dat Washington D.C. verbindt met Baltimore. 's Morgens om 08.15 uur stap ik in Baltimore op de 'Zilveren Kogel'.

De Machinist deelt pamfletten uit aan iedere passagier en ik neem de mijne mee naar een zitplaats bij een raam, drie rijen achter de controlekamer. Er is weinig leeslicht in de stad, maar terwijl we slingerend Baltimore uitrijden, komt op het platteland van Maryland de zon weer terug. Ik vouw mijn pamflet open en lees:

ALS JE VRAAGT NAAR DE BEZIENSWAARDIGHEDEN DIE LANGS DEZE ROUTE LIGGEN, DAN ZUL JE ZE ZIEN – *De Machinist*.

Ik glimlach. Dit is nou typisch iets voor een Machinist Die deze route zowat heeft uitgevonden. Hij houdt ervan om 'uitzichtverzoeken' te krijgen, want Hij wil dat Zijn gasten van buiten de staat deze schilderachtige omgeving net zo waarderen als Hij Zelf doet.

Ik heb in Baltimore gewoond en ik heb lang genoeg in Washington gewerkt om me de hoogtepunten langs dit bekende stuk spoorlijn te kunnen herinneren. Zo weet ik bijvoorbeeld dat de FCC meldkamer, met zijn hoge torens en schotelontvangers (mogelijk interessant voor bezoekers) in het rechterraam zal opdoemen, drie minuten ten zuiden van eindstation *Harwood Park*. We zijn er bijna.

'Machinist? Mogen we de FCC meldkamer zien?'

Ik doe Hem een groot plezier. 'Tuurlijk,' zegt Hij. 'Schuin rechts voor je.'

Dertig neuzen drukken zich nog tegen de beslagen ramen als de meldkamer al lang uit het zicht verdwenen is. Welke passagier zal er nu spreken?

We komen door het *Annapolis* knooppunt en het nationale wildreservaat *Patuxent* zal aan de linkerkant verschijnen. Het is een behoorlijke toeristentrekker. Niemand anders doet een verzoek, dus doe ik het maar weer.

'Machinist? Mogen we het *Patuxent* wildreservaat zien?'

Ik kan Hem bijna horen glimlachen. 'En daar komt ie dan,' zegt Hij, gebarend naar het oosten. En als je heel goed kijkt over die bruine omheining, dan zie je misschien wel herten. Gister zagen we er een stuk of vijftien.' Iedereen zoekt naar herten. 'O, ik zie er eentje!' zegt een oudere vrouw met een roze hoed. 'Waar?' vraagt een meneer naast haar. De passagiers komen een beetje los.

Ik hoor dat Roze Hoed voorzitter is van de Historische Vrouwensociëteit van Braintree, een voorstad van Boston en dat ze op weg is naar Washington om haar zus te bezoeken. Roze Hoed heeft een verzoek.

'Joehoe! Machinist! De geboortestad van Frances Scott Key is toch in Maryland? Kunnen we die zien?'

Ik schud mijn hoofd. Nee dame, de geboortestad van Frances Scott Key ligt niet op deze route. Die is bij Taneytown, 13km van de Pennsylvania lijn vandaan.

Machinist weet dat natuurlijk en handhaaft een stille wake op het spoor. Roze Hoed is duidelijk teleurgesteld; ik kan het knarsen van haar kunstgebit horen.

Er is een kerel uit Pottstown, Pennsylvania met smoezelige bretels die in het gangpad tegenover me zit. Hij is op weg naar Washington voor een bijeenkomst van boeren in het *Capitol*. Nu heeft hij ook een verzoek.

'Hé! Machinist! Is het *Carroll County* Boerderiemuseum hier niet erg'ns in de buurt? God, wat zou ik dat graag will'n zien.'

Vergeet het maar, denk ik. Het *Carroll County* Boerderijmuseum is in de provincie Carroll, zo'n 56km naar het noordwesten. Ik hou niet van de toon die Bretels aanslaat en ik hoop dat de Machinist iets zegt om hem tevreden te stellen. Niet dus. Ik probeer een paar centimeter in de kraag van mijn overhemd weg te zakken.

Bretels interpreteert de stilte uit het hoofdkwartier ten onrechte als hooghartige onverschilligheid. Omdat hij geen kunstgebit heeft om mee te knarsen, gaat hij voor de zenuwen van de passagiers en maakt gebruik van zijn recht om te spreken zonder na te denken.

'Machinist!' Hij blaft het bijna. 'Hebt u me niet heard? Ik zei dat ik het *Carroll County* Boerderiemuseum wilde zien!'

De strijd lust van de boer garandeert geen reactie van het hoofdkwartier en dat is precies wat hij krijgt. Hopelijk vergeet hij het boerderijmuseum. Niet dus.

Bretels staat nu met zijn enorme omvang te draaien in het nauwe gangpad, zo lang als hij breed is, zich inspannend om voldoende adem te halen om zich tot zijn treinmaatjes te kunnen richten. Zelf zit ik ondertussen helemaal onderuit, halverwege de bank.

'Nou mutt'n jullie es ev'n goed lûster'n!' Bretels richt zich nijdig tot de verbaasde passagiers. 'Wie van jullie will'n het *Carroll County* Boerderiemuseum zien?'

Roze Hoed steekt haar hand op. De knul naast Bretels doet dat ook. Al snel gaan er overal handen de lucht in. Deze slome, maar imposante Potstownnees heeft het op de één of andere manier voor mekaar gekregen om een hele groep voor zijn karretje te spannen. Aangemoedigd, prikt hij met zijn duim naar de controlekamer. 'Het mag d'ld'luk wez'n, mens'n, dat Machinist ons niet hebt heard. Maar ik durf te wedd'n dat als we a'ollema'ol heel lang en hard schreeuw'n, dat Machinist ons het *Carroll County* Boerderiemuseum wel zal laat'n zien mutt'n.'

Ik zit inmiddels met mijn knieën opgetrokken tot aan m'n oren. Hadden die mensen hun pamflet dan niet gelezen? *Langs deze route*, zei het pamflet. Vraag naar de bezienswaardigheden *langs deze route*. En of dat niet genoeg was, stonden er ook nog bepaalde bezienswaardigheden *op de route* in een apart hoekje vermeld. Waarom hadden de passagiers daar geen kennis van genomen? Hadden ze dat wel gedaan, dan hadden ze op een intelligente manier hun verzoeken kunnen indienen en de Machinist had ze zeker ingewilligd. Maar nu dit.

De passagiers leken buiten zinnen te raken. Als het *Carroll County* Boerderijmuseum langs de route had gelegen, dan hadden ze toch kunnen weten dat de Machinist het zou laten zien, zoals beloofd? Maar nu begint het akelige koorgezang. Bretels zet in, verscheidene mannen vallen bij en Roze Hoed jammert boven alles uit met een ziekelijk sopraantje:

BOER-DE-RIJ-MUSEUM!!
BOER-DE-RIJ-MUSEUM!!
BOER-DE-RIJ-MUSEUM!!

Eigenlijk had Machinist aan de noodrem moeten trekken en hen allemaal moeten laten lopen naar Washington. Maar het geduld van Machinist is legendarisch. Ik vraag me af wat Hij gaat doen. Zal Hij de wissels omzetten bij *College Park* en de noordwestlijn gaan rijden naar *Carroll County*? Dat betwijfelde ik. Hij vond het altijd leuk om verzoeken in te willigen, maar ik had nooit meegemaakt dat Hij daarvoor de wissels omzette. Zou Hij met Zijn Machinistenbadge gaan zwaaien en op Zijn strepen gaan staan? Dat zou Hij kunnen doen. Dat zou *ik* doen.

Machinist doet niets – en het werkt. De zelfgemaakte mantra werkt vernietigend. De discipelen van de mantra vallen door de gaten in hun eigen script. Het is duidelijk dat een bezoek aan het *Carroll County* Boerderijmuseum niet op de route van deze trein ligt en geen enkele vorm van inspanning, hoe zweterig ook, zal het daar plaatsen. Al gauw zijn Bretels en Roze Hoed de enigen die nog te horen zijn boven het ritmische ‘kedeng kedeng’ van de wielen. Maar Bretels raakt zijn adem kwijt, Roze Hoed haar kunstgebit. Uiteindelijk geven ook zij zich over aan de wil van de rails.

GEEF HET OP EN WEET DAT IK GOD BEN

– Psalm 46: 11

Plotseling draait Machinist zich 180 graden om in Zijn stoel. Hij gaat Bretels vermoorden! Nee, in plaats daarvan spreekt Hij de dikke boer aan alsof het een vriend is. ‘Bretels! Wist jij dat de Dienst Landbouwkundig Onderzoek gevestigd is in Beltsville?’

Bretels staat perplex. ‘Echt waôr? Wauw! Kom’n we daôr langs?’

‘Vlak langs.’

‘Sodeju! In dat gevaôl, kunn’n we dan de Dienst Landbouwkundig Onderzoek zien?’

‘Dat kan en dank je wel voor een prima verzoek.’

Vervolgens richt Machinist Zich tot Roze Hoed, die zit te rommelen met een tube *Fixodent*. ‘Roze Hoed!’

De verschrikte grootmoeder gaat rechtop zitten.

‘Wist je dat Frances Scott Key een advocatenkantoor had in het district Columbia?’

‘O, nou ach, eh... echt wáááár?’

‘Echt waar. Zou je dat willen zien? We komen er vlak langs op weg naar *Union Station*.’

‘Nou, ja, *dat* wil ik wel.’

‘Verzoek ingewilligd.’

EN DIT IS DE VRIJMOEDIGHEID, DIE WIJ TEGENOVER HEM HEBBEN, DAT HIJ, INDIEN WIJ IETS BIDDEN NAAR ZIJN WIL, ONS VERHOORT.

– 1Johannes 5: 14

= [x] =

Mijn gebreken werden me teveel en ik lag op de kamervloer te kronkelen voor God. Ik bad dat Hij me zou ombrengen. Beter dood, dacht ik, dan nog één minuut langer onvolmaakt. En dus huilde ik en bad, Hem smekend om een verandering van mijn leven. Het enige dat ik wilde was een beter mens worden.

Toen gebeurde het. Zelden is een gebed zo snel verhoord en zelden zo volledig. Terwijl ik met mijn gezicht naar de grond lag, kwamen de woorden duidelijk tot me van de hemelse troon:

'Sta op. Mijn genade is voldoende voor jou.'

Dat was de revolutie. Zo simpel en toch veranderde mijn leven op dat moment voor altijd. Ik kwam niet overeen met minder zonden; ik stond van de vloer op met het besef dat zonde me nooit zou kunnen veroordelen. Ik ging rechtop staan, wetend dat Hij me had gehoord, dat Hij om me gaf en dat in al mijn onvolmaaktheid Hij er voor me was met meer dan genoeg genade.

De les? Bid. Bid heftig als het nodig is. Als je hart breekt, probeer dan niet je woorden te fatsoeneren of intelligent te bidden. Stort gewoon je hart uit voor God. Dit is wat ik je aanraad, zelfs wanneer je specifieke en egoïstische verzoeken hebt. In Filippenzen 4:6 zegt de apostel Paulus: 'Laten in alles, in aanbidding en smeking met dankzegging uw vragen bekend worden bij God.' Hoe kun je dankbaar zijn voor ellende? Dat kun je niet, althans niet terwijl je er doorheen gaat. In deze context echter, geloof ik dat hetgeen waarvoor je wordt geacht dankbaar te zijn de mogelijkheid is om je zorgen bij God neer te leggen. Want kijk eens naar het volgende dat Paulus zegt: 'Maak je nergens zorgen over.'

Als dat geen revolutie voor jou is. En alsof dat nog niet genoeg is, het volgende vers geeft de winnende slag voor dit type 'verzoekgebeden': '...en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.' Met andere woorden, je verzoeken bekend maken is ontworpen om je vrede te geven, niet datgene waar je om vraagt. Anders zou Paulus wel gezegd hebben: 'Maak je verzoeken bekend en God zal ze inwilligen.' De verzoeken dienen om je te ontlasten en dat is wat je vrede en onbezorgdheid geeft. Dan kun je bij jezelf denken: *Goed. Ik heb het bij God neergelegd. Wat kan ik nog meer doen? De bal ligt nu bij Hem. Ik ga nu opstaan en naar buiten voor een hamburger.* Wij verzoeken dingen om ons te ontlasten, niet om te krijgen wat we hebben willen. Als je verzoek overeenstemt met Gods wil, dan zul je krijgen wat je hebben wilt. Als dat niet het geval is, dan krijg je het niet. Misschien dat je de volgende dag in staat zult zijn om te zeggen: 'Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.'

Dat zal vlug genoeg zijn.

Nog een gelijkenis

In Jeruzalem is bij de Schaapspoort een bad met vijf zuilengangen dat in het Hebreeuws Betzata heet. Daar lag een groot aantal zieken, blinden, kreupelen en misvormden. (Zij wachtten daar op het 'bewegen van het water', want op bepaalde tijden kwam er een engel naar beneden in het bad en bracht het water in beweging. De eerste persoon die na het bewegen van het water in het bad stapte werd genezen van welke kwaal hij ook had.)

- Deze alinea komt overeen met Johannes 5:2-4

In diezelfde tijd in Jeruzalem is er ook een man uit Tulsa, Oklahoma – een 'genezer' – die nauwelijks kan geloven dat er zoveel domme mensen samengepakt kunnen worden onder vijf zuilengangen. Hij benadert een bundel in de vorm van een mens met een verschrompeld lichaamsdeel en vraagt naar de reden daarvan (d.w.z. het verschrompelde lichaamsdeel.)

'Ik ben zo geboren,' zegt de vrouw.

'Nee,' zegt de genezer. 'Ik bedoel, waarom is het nog steeds zo?'

'Ik kan niet bij het water komen.'

'Wat is er met het water?'

'Een engel komt op bepaalde tijden naar beneden en brengt het water in beweging. De eerste die er in stapt wordt genezen.'

'Hoezo bepaalde tijden? Wat bedoel je met 'bepaalde tijden'?'

'Geen regelmaat. Soms eens per maand, soms eens per jaar. Vijf jaar geleden gebeurde het drie keer op één dag. Ik denk dat er binnenkort weer zoiets gaat gebeuren. Naomi zegt dat de gebroeders Gorazin zeggen dat...'

'Wacht even. Bedoel je dat de engel naar beneden komt wanneer hij daar zin in heeft?'

'Dat zijn jouw woorden. Ik zou nooit zoiets zeggen.'

'Waarom niet?'

'Ik zet engelen niet onder druk. Jij rotzooit met engelen, man. Engelen doen wat ze willen en wanneer ze het willen. Ik heb zelf de engel gezien die hier in het jaar 14 kwam. Ik zal niet degene zijn die tegen hem gaat zeggen dat hij op moet schieten.'

'Nou, misschien zou die engel eens even wat beter moeten kijken naar wat er zich hier afspeelt. Wat doet deze massa verschrompelde mensheid voor de glorie van God? Heb je daar wel eens over nagedacht of ben je al in slaap gesust door een geestelijke bedwelming? Sommige mensen verwarren geestelijke bedwelmingen namelijk met geduld.'

'Ja, ik snap het al. Jij denkt dat ik er zo één ben. Even voor de duidelijkheid: ik ben er niet zo één en ik zou dat ook nooit kunnen zijn. Ik ben heel geduldig. Zie je die vrouw daar met dat scheve hoofd? Dat is Hilda. Zij zegt dat ik het geduld van Job heb.'

'Ja, ja. Job klaagde tenminste nog. Klaag jij wel eens?'

'Natuurlijk klaag ik. Maar het doet me niet de hoop verliezen. Ik weet het nog zo net niet met wat jij beweert. Ik denk dat je het mis hebt. Job was een 'hoop ellende' en God werd verheerlijkt in hem.'

'Hoe?'

'Job leerde geduld door zijn lijden. Hij zag dat God alles was en dat hij niets was. God zegende Job op het einde.'

'Op het *einde*. Ondertussen heb jij onbegrensde geestelijke macht tot je beschikking die je niet gebruikt.'

Daarmee liet de genezer de vrouw achter om een blinde man aan te klampen.

'Wie is het die mij aanklampt?' vroeg de blinde man.

'Noem mij maar het Antwoord op Jouw Onmiddellijke Gezichtsproblemen. Hoe lang hang je hier al rond in dit lijkenhuis?'

'Negenentwintig jaar.'

'Hoe oud ben je?'

'Negenentwintig.'

'Al die tijd al blind?'

'Yep.'

'Nooit iets gezien?'

'Noppes.'

'En je wacht op...'

'De engel. De engel komt om het water in beweging te brengen en...'

'Heb ik van gehoord. De eerste in het water wordt genezen, althans, *als* de engel komt.'

'Dat komt voor. Trouwens, de gebroeders Gorazin zeggen dat het elk moment...'

'Ik kan me voorstellen hoe goed dat voelt, jij, die hier twee kilometer vanaf de badrand zit, met vier miljoen mensen voor je.'

'Twee kilometer? Neem me niet in de maling, man. Elizabeth vertelde me dat ik vlak vooraan zat.'

'Tien jaar geleden misschien. Je zit nu minstens twee kilometer verderop.'

'Nou... hmm... *pfff!* Kan mij het schelen, 't komt heus wel goed.'

'Komt goed? Voor wie? Voor die ene persoon uit de zes miljoen, die in staat is om als eerste bij het water te komen? En die andere vijf miljoen, negenhonderd en negenennegentigduizend die zitten te wachten tot God-weet-wanneer de engel terugkomt? Hoe gaat het goed komen voor hen? Hoe is het voor jou goed gekomen in de afgelopen negenentwintig jaar?'

'Hou op met zo te praten.'

'Geduld is één ding, stompzinnigheid een ander.'

'Je bent een enorme steun.'

'Wil je eigenlijk wel zien?'

'Ik hang hier niet rond om bruin te worden.'

'Ga dan gewoon geloven. Heb geloof.'

'Goed... en nu?'

'Hoe bedoel je 'en nu?''

'Ik heb net geloofd en geloof gehad. Maar ik kan, potverdomme, nog steeds niks zien. Heb je een Plan B?'

'O, in Godsnaam. Noem je dat geloof hebben?'

'Hoe weet jij nou hoeveel geloof ik net had?'

'Je kromp niet in elkaar, je schreeuwde niet, je begon niet te zweten en je rolde niet door het gangpad.'

'O, nee. Drank heb ik vijf jaar geleden al afgezworen.'

'Juist... Dus dit is voor jou één grote grap. Nou, dan verdien je het gewoon om hier nog eens negenentwintig jaar te zitten. En in dat geval kun je hier niemand de schuld van geven, behalve jezelf en je gebrek aan geloof.'

'Luister, dominee. Geloof is een geschenk van God. Ik heb wat ik heb. Als ik niet meer heb, wat kan ik daar dan aan doen? Ik kan het niet fabriceren. Jemig, ik kan niet eens zien. Het enige dat ik weet is, dat ik genezen word als ik in het water kan komen wanneer de engel het in beweging brengt. Als dat niet lukt, dan gebeurt het niet.'

'En daarmee ben je tevreden?'

'Ik heb geleerd om daar in te berusten en er vrede mee te hebben. Ik wil genezen worden, maar ik maak me er geen zorgen om.'

'Je bent een fatalist.'

'Nee, dominee. Slechts een realist. Het zou je verbazen wat ik *wel* kan zien. Ik heb veel geestelijke zegeningen – heel veel. En voor geestelijke zegeningen heb je geen ogen nodig. Trouwens, mijn blindheid zal net zo lang duren als mijn verblijf in dit lichaam. Er zijn geen blinden bij de opstanding. Dit leven is niet het enige en dat zou jij moeten weten. Dit leven is kort. Ik zie enorm uit naar de opstanding. Ik durf te wedden dat ik er meer naar uitzie dan jij. Jij wilt een belangrijke rol spelen met je grote plannen. En ik? Ik wacht op de Messias, wat mij betreft mag Hij vanmiddag nog komen. *Mijn plannen?* Naar de hel ermee. Het enige dat ik wil is de Messias. En ondertussen geniet ik van het samenzijn met al deze mensen hier die geloof hebben, net als ik. Geloof is een steun voor ons. Geloof is een overtuiging over dingen die niet gezien worden. Denk daar eens over na, dominee. Als ik kon zien, dan zou ik geen geloof nodig hebben, niet waar? Als ik vandaag genezen zou worden, dan zou mijn geloof verdwijnen. Geloof kan alleen gedijen bij gebrek. Snap je dat dan niet? Geloof is *niet* ontvangen. Daarin is een speciaal soort vreugde.'

Na deze woorden liep de genezer vloekend weg terwijl hij tegelijkertijd zijn ogen afschermdde voor de warme, Jeruzalemse zon.

Wie heeft Shirley Dobson tot mijn gebedsleider benoemd? Ik niet. Ik heb niet eens gestemd. Als men het mij gevraagd had, dan had ik voor Jezus Christus gekozen. Maar daar stond Shirley Dobson op de omslag van het tijdschrift *Focus on the Family*. De woorden op de omslag, naast Shirleys foto zeiden:

Shirley Dobson: Leider van Amerika's Gebedsleger.

Maar toen drong het tot me door hoe aardig Shirley was. Ik verheugde me. Als ik niet in Amerika leefde, dan zou Shirley Dobson niet mijn gebedsleider zijn. Als ik op Cuba leefde, dan zou Fidel Castro misschien mijn gebedsleider zijn en dan zou ik bang zijn. Shirley is vriendelijk en erg knap, terwijl Fidel Castro nogal wat ernstige, persoonlijkheidsstoornissen heeft, plus een wilde baard, die angst aanjaagt.

Ik voelde me opeens gezegend.

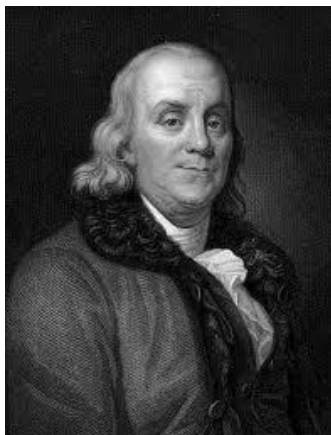
Het bewuste *Focus on the Family* tijdschrift verscheen in februari 1994. Maar terwijl ik dit schrijf (2004) is Shirley Dobson nog altijd bezig met Amerikaanse gebeden aan de hemel op te dringen. Ik kan me niet voorstellen onder wat voor druk Shirley de afgelopen jaren heeft geleefd. Ik vraag me af wat dat met haar doet. Ik heb geen recente foto's van Shirley gezien, maar ze moet er inmiddels wel uitzien als Phyllis Diller.

Maar dit is nog niet alles. Shirley Dobson is niet alleen maar de leider van Amerika's gebedsleger, ze is ook nog voorzitter van de Nationale Gebeds Dag. Dit is een ongelofelijke verantwoordelijkheid.

De Nationale Gebeds Dag valt altijd op de eerste donderdag in mei. Dit is een speciale dag, waarop elke Christen in Amerika geacht wordt Gods leiding en zegen af te smeken voor die goeie, ouwe USA. Kun je je voorstellen hoeveel gebeden Shirley die dag moet leiden? Zoals ik al zei, ik vrees voor haar gezondheid. Shirley moet zich op de eerste vrijdag in mei voelen als de Kerstman op 26 december.

Hoe is die Nationale Gebeds Dag ooit begonnen? Ik ben blij dat je het vraagt.

In de zomer van 1775 beseftte het *Continental Congress* dat ze Gods hulp nodig hadden. Het was toen ontzettend heet in Philadelphia. Vliegen zoemden overal en irriteerden iedereen, net als Ben Franklin. En dus stelde het *Continental Congress* de Nationale Gebeds Dag in. De vliegen gingen niet weg en ook Ben Franklin bleef een lastpak, maar dit kwam alleen maar doordat de Nationale Gebeds Dag pas officieel werd in 1952, toen het *Congress* een gezamenlijke resolutie aannam en Ben Franklin gestorven was.

De wet werd gewijzigd in 1988 en vanaf dat jaar was de eerste donderdag in mei (niet de tweede donderdag, niet de eerste woensdag, niet de derde maandag, niet de eerste zondag, maar de eerste donderdag) de dag waarop elke Christen in Amerika geacht werd te bidden voor Amerika.

Opmerkelijke kanttekening: Ik heb het onderzocht en ontdekt dat je ook voor Amerika kunt bidden op de eerste donderdag van, zeg maar, juni, maar dat dit geen enkel nut heeft. Het hele idee achter de Nationale Gebeds Dag is dat Amerikanen tegelijkertijd tot God bidden. Bekijk het eens op deze manier: Je kunt op een dinsdagavond op komen dagen voor een maandagavond voetbalwedstrijd, maar wat heeft je team daar aan? En hoe kom je aan een hotdog? Dan is er nog de vraag: 'Wat als ik een Amerikaans burger ben, maar ik bevind me ten westen van de *International Date Line* (datumgrens), bijvoorbeeld op het eiland Funafuti, tijdens de Nationale Gebeds Dag?' Simpel. Iedere plaats ten westen van de *International Date Line*, inclusief het eiland Funafuti, ligt één dag voor op de USA. Daarom zul jij voor de Verenigde Staten bidden op de eerste vrijdag van mei. **Hiermee eindigt de opmerkelijke kanttekening.**

Ik weet niet of dit nog steeds waar is, omdat het me niet echt veel kan schelen, maar in 1994 waren de Verenigde Staten het 'enige land ter wereld met een officiële gebedsdag.' Dat vermeldde het tijdschrift *Focus on the Family*. Toen ik zag dat in 1994 de Verenigde Staten tweeënveertig jaar lang het enige land ter wereld was met een officiële gebedsdag, was ik verbaasd toen ik het volgende stukje informatie ontdekte in hetzelfde februari-nummer van 1994:

Wij (de Verenigde Staten) staan bekend als No.1 in geweldsdelicten, No. 1 in echtscheidingen, No. 1 in tienerzwangerschappen in de westerse wereld, No. 1 in vrijwillige abortussen, No. 1 in illegaal drugsgebruik en No. 1 in analfabetisme in geïndustrialiseerde landen. Het lijkt geen twijfel dat ons land een wanhopige crisis tegemoet gaat.

Op dezelfde pagina zei Shirley Dobson: 'Onze maatschappij verslechtert in een steeds alarmerender tempo.'

Dit verbaasde me zozeer dat ik een heel eenvoudig kaartje maakte van wat me zo verbaasde. Hier is dat kaartje:

Als je mijn kaartje goed bestudeerd hebt (en dat hoop ik), dan kun je maar één conclusie trekken wat betreft de Nationale Gebeds Dag:

Het werkt voor geen meter.

Als Amerikaan in hart en nieren verontrust mij dit. En dus sta ik al sinds 1994 met mijn hoofd tegen de muur te bonken (niet thuis uitproberen; doet pijn), in een poging er achter te komen wat er mis ging met de Nationale Gebeds Dag. Het kan geen probleem van aantallen zijn, want kijk maar naar deze quote van pagina 2 van het februarinummer uit 1994 van *Focus on the Family* (ik zweer je, ik verzin het niet):

"Hé, Bert! Heb je het al gehoord?
We hebben het record gebroken!"

Men kan zonder meer stellen dat de Nationale Gebeds Dag, die vorig jaar werd gadegeslagen op meer dan 10.000 locaties, op zijn minst één miljoen deelnemers had – en wie weet vele miljoenen – die baden voor onze natie en haar leiders. Er werden meer minuten van gebed tot onze hemelse Vader gericht dan op enige andere dag in het jaar, inclusief *Thanksgiving*.

Ik heb deze fantastische claim nagezocht op Internet (kan zijn dat ik dit wel verzin) en ontdekt dat er in 1993 op *Thanksgiving Day* 127 minuten van gebed werden gericht tot onze hemelse Vader. En toch, op de Nationale Gebeds Dag in 1994, baden één miljoen deelnemers ieder een gemiddelde van 1/1000ste seconde, wat resulteert in een totale gebedsduur van 166 minuten, dat zijn 39 minuten meer dan het totaal van *Thanksgiving Day* 1993.

Opmerkelijke kanttekening: Je vraagt je misschien af hoe miljoenen biddende Amerikanen op *Thanksgiving Day* slechts 127 minuten van gebed kunnen opleveren. Dit cijfer is gebaseerd op de gemiddelde lengte van de traditionele 'zegen', uitgesproken aan Amerikaanse eettafels tijdens *Thanksgiving*, verbazingwekkend genoeg slechts 17 seconden. (Let op: dit is slechts het nationale gemiddelde. De lengte van *Thanksgiving* gebeden in Massachusetts bijvoorbeeld, is 35 seconden.) Denk er ook aan dat overlappende gebeden geen extra tijd opleveren. Bijvoorbeeld, als er vierduizend gebeden uitgesproken worden tussen 14.00.00 uur en 14.00.17 uur E.S.T., dan telt dit voor slechts 17 seconden werkelijke gebedstijd. Het aantal van 127 minuten zou aanzienlijk lager worden als wij geen vier tijdszones hadden, waardoor mensen kunnen eten en bidden op verschillende tijdstippen gedurende de dag. God zegent dit land niet omdat het heilig is, maar omdat het breed is. (Extra kanttekening: Dit verklaart waarom er zoveel arme mensen wonen in Chili.) **Hiermee eindigt de opmerkelijke kanttekening.**

Als het dus geen probleem van aantallen is, wat dan wel? Om het antwoord te vinden ging ik naar de bron van alle antwoorden, de encyclopedie van de Bijbel. Maar toen ik 'MISLUKTE GEBEDEN' opzocht, vond ik: 'Zie NATIONALE GEBEDS DAG'. Dus daar schoot ik niets mee op.

Maar toen besepte ik: *de encyclopedie van de Bijbel is niet de bron van alle antwoorden. De heilige Schriften zijn dat.* En dus pakte ik mijn Bijbel.

Ik zocht bijna vijftig verwijzingen naar gebed op tot ik het vond: Elia's uitdaging van de profeten van Baäl tot een gebedswedstrijd op de berg Karmel. (Baäl was een belangrijke afgod in Bijbelse dagen.) Ik voelde dat hier het antwoord lag. Elia had geluk en won de wedstrijd, maar de profeten van Baäl hadden alles meezitten. Wat gebeurde er? Als ik kon ontdekken waarom de gebeden van deze noeste gebedsstrijders faalden, dan zou ik enig idee hebben van een remedie voor onze Nationale Gebeds Dag.

Voor hen die niet bekend zijn met dit verslag, er is geen betere beschrijving dan het verslag zelf. Ik quote uit 1Koningen, hoofdstuk 18. Het is een lang stuk uit de *American Standard Bible* (Nederlandse vertaling uit de NBG-vertaling), maar het zal je nauwkeurige onderzoek belonen:

Toen naderde Elia tot het gehele volk en zeide: Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de HERE God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na. Doch het volk antwoordde hem niets.

Voorts zeide Elia tot het volk: Ik ben als profeet des HEREN alléén overgebleven, en de profeten van de Baäl zijn vierhonderd vijftig man. Laat men ons nu twee stieren geven; laten zij voor zich de ene stier uitkiezen, die aan stukken houwen en op het hout leggen, maar geen vuur daarbij aanbrengen; dan zal ik de andere stier bereiden, op het hout leggen, en ook geen vuur daarbij aanbrengen.

Roept gij dan de naam van uw god aan, en ik zal de naam des HEREN aanroepen. De God die met vuur zal antwoorden, die zal God zijn. En het gehele volk antwoordde: Dat is goed.

Daarna zeide Elia tot de profeten van de Baäl: Kiest voor u de ene stier uit en bereidt hem eerst, want gij zijt met zovelen. Roept dan de naam van uw god aan, maar brengt geen vuur daarbij.

Toen namen zij de stier die hij hun gaf, bereidden hem, riepen van de morgen tot de middag de naam van de Baäl aan en zeiden: Baäl, antwoord ons! Maar er kwam geen geluid en niemand gaf antwoord. Daarbij hinkten zij om het altaar dat zij gemaakt hadden.

Toen het middag was geworden, begon Elia hen te bespotten en zeide: Roept luider, want hij is immers een god. Hij is zeker in gepeins, of hij heeft zich afgezonderd, of hij is op reis; misschien slaapt hij en moet wakker worden.

Toen riepen zij luider en maakten zich naar hun gewoonte insnijdingen met zwaarden en speren, totdat zij dropen van bloed.

En zodra de middag voorbij was, tot tegen het brengen van het avondoffer, geraakten zij in geestvervoering, maar er kwam geen geluid, en niemand gaf antwoord, of sloeg er acht op.

Op de tijd nu, dat men het avondoffer brengt, trad de profeet Elia naar voren en zeide: HERE, God van Abraham, Isaak en Israël, heden moge bekend worden, dat Gij God zijt in Israël, en dat ik uw knecht ben, en op uw bevel al deze dingen doe.

Antwoord mij, HERE, antwoord mij, opdat dit volk wete, dat Gij, HERE, God zijt, en dat Gij hun hart weer terugneigt.

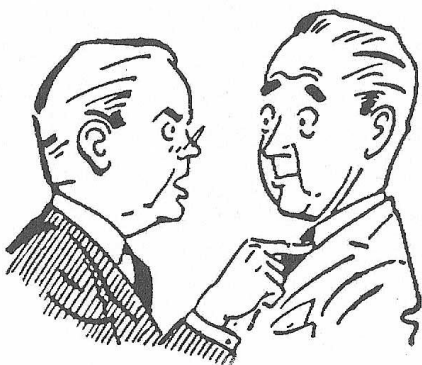
Toen schoot het vuur des HEREN neer en verteerde het brandoffer.

Ik geloof dat we de antwoorden op onze nationale gebedsellende zullen vinden als we deze gebeurtenis gaan analyseren.

Ten eerste zul je opmerken dat Elia in zijn eentje opereerde, terwijl er 450 profeten van Baäl waren. Dit lijkt te ondersteunen wat we al hadden vastgesteld, dat één man die op Gods wil is afgestemd beter presteert dan 450 sukkels die niet zijn afgestemd.

Rustig aan.

De geestelijke leiders van de Verenigde Staten hebben al voor ons besloten dat we als volk moeten bidden. Denk je dat ze dat niet bestudeerd hebben? Veel van deze mannen en vrouwen zijn cum laude afgestudeerd aan de beste theologische instituten van Amerika. Ze hebben de meest ingewikkelde titels verdiend, waarvan sommige met vijf letters, combinaties van hoofdletters en kleine letters. Deze opgeleide mannen en vrouwen hebben al besloten, na uitgebreid onderzoek, dat hoe meer mensen voor iets bidden (vooral op de eerste donderdag in mei), hoe meer God gedwongen is er naar te luisteren en te handelen.

"Waarom heb je nou op vrijdag gebeden in plaats van donderdag?
Verdomme, Fred, je richt dit land te grondel!"

Ten tweede, wie was deze Elia nou eigenlijk? Oude Bijbelencyclopedieën schilderen voor ons een boerenkin- kel uit het woestijngehucht Tisbe. Elia bezat geen enkele graad van wat voor geaccrediteerd, theologisch instituut dan ook. Sommige Bijbelonderzoekers geloven tegenwoordig dat Elia zelfs de basisschool niet eens heeft afgemaakt.

Heeft Elia dan gewoon domweg geluk gehad op Karmel?

Omdat niet Elia, maar de profeten van Baäl zoveel in hun voordeel hadden (het aantal, de ijver, het volume, de gebedstijd), wat ging er dan verkeerd?

Na het stuk gelezen en herlezen te hebben, lijkt het me duidelijk dat de profeten te snel stopten. Merk op: de profeten van Baäl waren in geestvervoering tot tegen het brengen van het avondoffer. Dit is nou juist de tijd waarop gebed het meest effectief wordt, zoals we al gezien hebben bij vele van de NACHTELIJKE GEBEDSWAKES die opleven in serieuze kerken door geheel Amerika.

Ik verdenk Elia ervan dat hij precies dat tijdstip uitkoos om de profeten van Baäl te onderbreken. Ik geloof dat Elia wilde dat zijn tegenstanders moe zouden worden, dat ze uitgeput zouden zijn voor de kritieke NACHTELIJKE GEBEDSWAKE, waarin zij zeker de overhand gehad zouden hebben.

Wanneer glipte de wedstrijd tussen de vingers van de Baälmannen door? Ik geloof op het moment dat ze Elia hun wedstrijdplannen lieten ontfutselen. Zoals bokser George Foreman zich door Mohammed Ali volledig liet uitputten tijdens het beroemde *The Rumble in the Jungle* gevecht, zo lieten de Baälprofeten zich door Elia uit hun comfortzone trekken door zijn spottende opmerkingen. En dan ook nog in de laatste drie ronden.

Net als bij boksen is gedegen lichamelijke training van cruciaal belang voor elke gebedsonderneming. En dit is nou juist hetgeen de leiders van de Nationale Gebeds Dag hebben verwaarloosd. Ik geloof dat dit het ontbrekende onderdeel is, de correctie die onze tussentijdse fouten zal rechtbreien.

Ik ben niet zo iemand die met het vingertje wijst naar andermans fouten en daarna wegrent. Ik heb een oplossing en dat is deze: Neem alles wat de Baälprofeten goed deden en verfijn deze onderdelen met speciale oefeningen die zowel de kracht als het uithoudingsvermogen zullen verbeteren.

En daarom, als bezorgd Amerikaans burger en zeer geestelijk persoon, presenteer ik aan mijn landgenoten (en ieder ander op de wereld die het programma wil overnemen, inclusief Canadezen): *Martin Zenders Complete Gebedstrainings Programma*.

De Karmel Sprong

Doel: Het ontwikkelen van de spieren aan de voorkant van de benen en de kuiten.

Motief: Om hoog en langdurig te kunnen springen tijdens gebed. De profeten van Baäl hinkten rond het altaar dat ze hadden gemaakt. Geen wonder dat ze moe werden. Hoe lang denk jij dat een ongetraind mens dit kan volhouden? Deze oefening zal een 'morgen-tot-middag' springer veranderen in een 24uurs springmachine.

"Wij doen al vijftwintig herhalingen van de Karmel Sprong, in slechts drie weken tijd!"

De oefening: Ga met de benen een eindje uit elkaar staan. Neem een steen van anderhalve kilo in iedere hand. Laat de armen natuurlijk langs het lichaam hangen. Buig beide knieën en zak door de knieën totdat je dijnen parallel zijn aan de vloer. Spring zo hoog mogelijk in de lucht en probeer weer te landen zonder jezelf pijn te doen.

Herhalingen: Begin met tien keer, vermeerder dan de herhalingen met vijf sprongen per week, acht weken lang.

De Keel Blaster

Doel: Het versterken van het orgaan in de keel dat schreeuwen mogelijk maakt.

Motief: Om in staat te zijn luider en langer naar God te kunnen roepen. De profeten van Baäl 'riepen van de morgen tot de middag de naam van de Baäl aan.' Tot die tijd schreeuwden de Baälmannen uitstekend. Maar tegen het middaguur bespotten Elia hen en zei: 'Roept luider, want hij is immers een god. Hij is zeker in gepeins, of hij heeft zich afgezonderd, of hij is op reis; misschien slaapt hij en moet wakker worden.' Dit leidde tot de ondergang van de profeten. Aangespoord tot volumes boven hun conditie, schreeuwden de Baälmannen harder en kregen uiteindelijk keelontsteking. Acht weken lang trainen volgens de Keel Blaster had dit kunnen voorkomen.

De oefening: Ga staan met de voeten uit elkaar op schouderbreedte. Plaats een vriend 3 el verderop. Als de vriend Steven heet, zeg dan 'Hé Steven!' Als Steven je kan horen dan is dit één herhaling. Plaats Steven 6 el verderop en herhaal de oefening. Herhaal dit steeds met tussenpozen van 3 el totdat Steven zegt: 'Huh?' Dit is voldoende voor één dag.

Herhalingen: Doe de oefening dagelijks totdat Steven je kan horen op een afstand van 100.000 el. Dit is ongeveer de afstand tussen Jeruzalem en Jericho. Trek acht weken uit voor verbetering.

Voorovergebogen Bewustzijnstraining

Doel: Het verbeteren van het zuurstofgehalte van het bloed.

Motief: Om het bewustzijn te bewaren, zelfs wanneer je de helft van je bloed verloren hebt. De profeten van Baäl hanteerden een betrouwbare gebedstechniek: aderlating. Maar opnieuw faalden ze in het goed inschatten van hun conditie.

'Toen riepen zij luider en maakten zich naar hun gewoonte insnijdingen met zwaarden en speren, totdat zij dropen van bloed.' Maar het verslag vertelt ons niet hoeveel van die Baälmannen flauwvielen. Bijbelhistorici geloven tegenwoordig dat waarschijnlijk de helft van de 450 die aan de wedstrijd begonnen nooit aan de zwaarden toegekomen is. Baäl baalt ontzettend als zoiets gebeurt. Mijn Voorovergebogen Bewustzijnstraining had deze afgang kunnen voorkomen.

De oefening: Ga staan met de voeten uit elkaar op schouderbreedte. Neem een steen van anderhalve kilo in elke hand en laat de armen op de natuurlijke manier langs het lichaam hangen. Laat een trainingspartner je halsslagader doorsnijden met een zwaard en laat de helft van je bloed wegstromen. Buig voorover totdat je hoofd 15 cm boven je hart is. Laat de stenen onder je knieën hangen, maar laat ze niet de grond raken. Zorg ervoor dat je knieën licht gebogen zijn! Til de stenen op tot borsthoogte. Laat dan de stenen weer zakken. Dit is helaas pas één herhaling.

Herhalingen: Doe twintig herhalingen van deze oefening of zoveel als je kunt voordat je flauwvalt. Veel mensen die voor het eerst deze oefening doen merken dat ze het bewustzijn verliezen na slechts twee of drie herhalingen. Wees geduldig en raak niet ontmoedigd. Na acht weken zul je in staat zijn om de vereiste herhalingen uit te voeren. En dan wil je misschien wel met zwaardere stenen gaan werken. **Let op:** Laat nooit meer dan de helft van je bloed wegstromen!

De Ratel

Doel: Het sterker maken van de mondspieren die een mens in staat stellen tot vurig spreken.

Motief: Hoe meer lettergrepen je in één ademteug kunt persen, hoe meer God zal beseffen hoe graag je al die dingen wilt die je wilt. We lezen dat de profeten van Baäl aan één stuk door ratelden tot de tijd van het avondoffer (in NBG 'geestvervoering'). Als ze met hun geratel langer waren doorgedaan dan zou Baäl hen hebben gehoord, gewoon door het onafgebroken aantal lettergrepen dat ze produceerden. Het is duidelijk dat de Baälmannen ver verwijderd van hun doel tekortschoten. Dit hoeft jou niet te overkomen.

De oefening: Ga staan met de voeten uit elkaar op schouderbreedte. Begin met ratelen. Als je niet weet waarover dan kan een trainingspartner je helpen. Laat je partner je er aan herinneren hoe ontevreden je bent met je levenslot. Zaken zoals: 'Piets huis is groter dan het jouwe.' 'Naast de auto van de Jansens lijkt die van jou nergens op.' En: 'Jouw salaris ligt ver beneden het nationaal gemiddelde,' werken heel goed. Als je begint met ratelen laat je trainingspartner dan het aantal lettergrepen tellen die je per seconde uitstoot. Blijf een minuut lang ratelen. Rust dan even. Herhaal vervolgens, dit keer terwijl je uit het raam kijkt naar de auto van de Jansens.

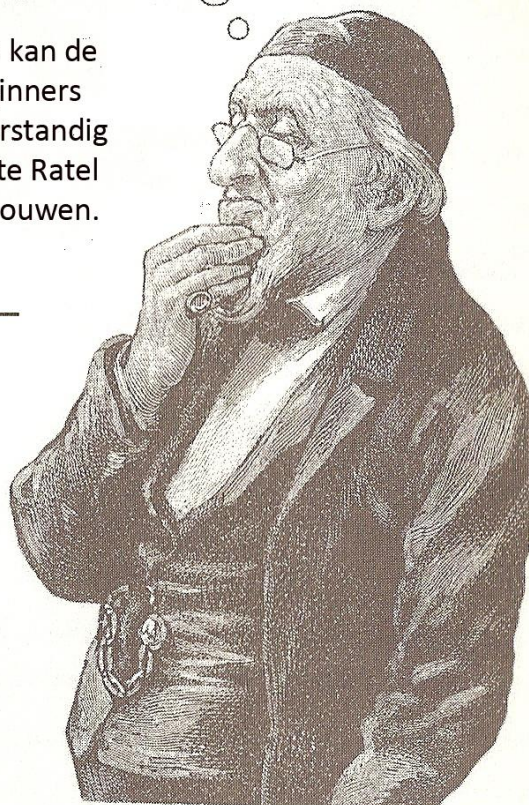
Herhalingen: Ratel slechts één keer per dag. Vaker kan je bloeddruk behoorlijk laten stijgen en dan kun je niet je Voorovergebogen Bewustzijnstraining doen.

LET OP: Iedereen kan de Ratel doen. Beginners doen er echter verstandig aan om hun eerste Ratel langzaam op te bouwen.

‘En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen. Bij het bidden moeten jullie niet eindeloos door ratelen zoals de heidenen, die denken dat ze door hun overvloed aan woorden verhoord zullen worden. Doe hen niet na! Jullie Vader weet immers wat jullie nodig hebben, nog vóór jullie het Hem vragen.’

- *Jezus Christus, Mattheüs 6: 5-9*

Deze adviezen van Jezus gaan van vlees naar geest, van inspanning naar rust.

Merk eerst op dat Jezus zegt dat we niet moeten bidden in de openbaarheid als een stelletje amateurs. Hij zegt dat we in plaats daarvan naar onze kamer moeten gaan om een persoonlijk moment met God te hebben. Op deze manier kun je je kwellingen en dankzegging over Hem uitstorten zonder je druk te hoeven maken over stijl- en spellingfouten.

Vervolgens zegt Jezus dat we geen lange gebeden moeten afratelen zoals de heidenen. Blijkbaar denken heidenen dat woorden zijn als punten die digitaal worden opgeteld zoals bij een flipperkast. Toch is dit precies wat de Katholieke Kerk zei dat ik moest doen. Bid zoveel gebeden en dan zul je punten scoren, wat bij de Katholieken betekende dat je zonden werden vergeven. Alles draaide om woorden. Meer woorden, langere woorden, betere woorden. Ik moest zoveel keer dit gebed opzeggen en zoveel keer dat gebed. Zoveel gebeden en dan zou ik een extra bal krijgen of een bonusronde. De rozenkrans opzeggen was alsof je bal in een gat bleef zitten, terwijl de flipperkast op hol sloeg. Bellen rinkelen, lampjes flitsen en jij zit daar maar: ‘O, God, nog meer punten!’ Gods ogen lichten op en Hij zegt vast tegen Zijn engelen: ‘Mozes mina, die knul gaat het gratis-spel-record breken.’

De mensen van de Nationale Gebeds Dag geven voornamelijk om twee dingen: 1) het aantal mensen dat bidt, en 2) het aantal minuten dat er gebeden wordt. Naar mijn mening zijn dit soort mensen erger dan Derde Wereld Jungle Heidenen. Deze laatstgenoemden wikkelen hun heidense praktijken ten minste niet met Jezus’ naam. Zelfs Derde Wereld Jungle Heidenen zijn niet zo brutaal. Die staan daar met uitgestoken tong en bebloed lijf, dat is ingesmeerd met God-weet-wat, maar je krijgt niet de indruk dat ze naar de onbekeerden kijken en denken: *Waarom doe jij dit niet, vriend? Dit is wat Jezus zou doen. Waarom ben je niet zoals ik zodat God onze natie zal zegenen? Je wil toch niet naar de hel gaan, of wel soms?*

Jezus stelt gemompel tegenover 'Jullie Vader weet wat jullie nodig hebben voordat jullie het Hem vragen.' Dit is echte vooruitgang, als je promoveert van lettergrepen naar stilte. Dit besef dat God het al weet komt heel dicht bij het moment dat je eigenlijk niets tegen God zegt, maar alleen maar rust in Hem, wetend dat Hij alle dingen onder controle heeft. Rust in gebed komt door alleen maar willen wat God wil, alleen maar gaan naar waar God wil gaan. Ik ben zeer geïnteresseerd in deze manier van bidden, ik denk dat het de hoogste vorm van gebed is.

Martin

'Bid zonder ophouden.'

- *de Apostel Paulus, 1 Thessalonicenzen 5: 17*

Hoe kun je nou in vredesnaam bidden zonder ophouden? Meende Paulus dit serieus? Dat denk ik wel. Ik denk dat dit de hoge vorm van bidden is die ik zojuist noemde. Ik denk dat de hoogste 'vormen' van gebed met rust te maken hebben, wanneer je eigenlijk niets doet of niets zegt.

De NGD-mensen zouden het nooit zo bekijken. De NGD, die dit vers natuurlijk verkeerd zou interpreteren, zou tandenstokers uitdelen om ieders ogen open te houden. Maar dat is niet wat Paulus hier bedoelt. Dat kan gewoon niet.

De hoogste vorm van gebed heeft te maken met besef en vertrouwen – besef dat we niet weten wat het beste is en vertrouwen dat God het wel weet. Dit doet me denken aan iets anders dat Paulus zei:

'En evenzo komt de Geest ook onze huidige zwakheden te hulp, want wij weten niet wat waardig bidden is, maar Zijn Geest in ons bidt in feite voor ons in die pijnlijke verlangens die geen woorden kunnen vinden.'

- Romeinen 8: 26

Pijnlijke verlangens die geen woorden kunnen vinden. Dat ben ik. Zwakheden. Dat ben ik. Paulus heeft me hier vastgepind. Dit ben ik ten voeten uit. Soms ben ik zover heen dat ik geen verschil zie tussen mijn achterwerk en een stopcontact. Ik ben in de war, gedesoriënteerd, gek. Ik weet niet wat ik moet doen, waarvoor ik moet bidden, helemaal niets. Ik heb geen vertrouwen. Wie ben ik om te weten wat God wil? Wie ben ik om God zelfs maar ergens om te vragen? Ik weet wie ik ben, ik weet wat ik ben. Ik ben een zwakke klomp klei, God daarentegen is GOD. Daar heb je nou contrast. Wat zeg je me daar nou eens van? Hou je van dat contrast?

Een zwakke klomp klei tegenover God. Is dat genoeg contrast voor jou? Hoe zou ik durven te vermoeden wat God wil – tenzij Hij me dat vertelt in de Schrift.

Dus waarom zou ik God dan niet laten bidden? Waarom zou ik Gods geest in mij niet laten bidden met een intelligentie die ik niet heb? Dat is slim en dat ben ik niet. Hier is eindelijk iets dat ik kan waarmaken.

'Waar is Martin?'

'O, die is aan het bidden.'

'Maar hij ligt daar op de bank te slapen.'

'Ik weet het.'

Martin

Lloyd Sumner uit Charlottesville, Virginia, reed op zijn fiets de hele wereld rond. Ja, de hele wereld, inclusief de oversteek van India naar Afrika op het goede schip *Harsha Vardhana*. Sumner legt uit:

'De *Harsha Vardhana* was slechts voor één derde volgeboekt, wat inhield dat niemand er bezwaar tegen maakte toen ik elke dag op één van de dekken rondreed om in vorm te blijven. Dit dekfietsen was helemaal te gek wanneer het schip op de golven van de oceaan op en neer deinde. Door zorgvuldig mijn omkeren aan elke kant te timen kon ik steeds maar blijven freewheelen. Het was de droom van elke fietser, voortdurend heuvelafwaarts.'

- overgenomen uit *The Long Ride*, uitgegeven door Stackpole Books.
Copyright 1978, Lloyd Sumner.

Wat een prachtig beeld van onophoudelijk gebed. Gods wil is de oceaan, deinend waar hij maar wil. De mens die wil bidden zonder ophouden peilt eerst de spanningsschommelingen en past daarna zijn 'rit' aan aan het ritme van het water. De beloning is aangenaam want je 'blijft maar freewheelen', zelfs wanneer je niets doet. Vechten tegen de golven heeft echter consequenties. Nogmaals Sumner:

'Op een dag had ik bijna een uur lang gefreewheeld toen ik het deinen van het schip verkeerd inschatte en tegen een paal opbotste. Een scherpe pijn schoot door mijn rechterzij en ik vreesde dat ik een paar gebroken ribben had.'

De Nationale Gebeds Dag zit verlamd in een rolstoel met zijn borst in het verband. Dit is de prijs van het verkeerd inschatten van de golven.

Wat wil *God*? Een hele goeie vraag. Dat heeft niemand gevraagd in de afgelopen tweeduizend en vijftien jaar.

=**[x]**=

Als het zeil de wind bestuurt, als het roer de zee bestuurt, alleen dan zal de hand van de mens de grote arm van God besturen.

‘En *dit* is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar Zijn wil, ons verhoort.’

- 1Johannes 5: 14

